

Slovní přízvuk

- všechny slabiky ve slově nevyslovujeme stejně silným hlasem
→ zesílení hlasu = přízvuk
- v češtině dáváme důraz většinou na **první slabiku** → hlavní přízvuk
- př.: **au**to, **do**mov, **ško**la
- v delších slovech (nejméně 3-slabičné) dáváme důraz také na liché slabiky → vedlejší přízvuk
- př.: **ka**mará**di**, **na**mal**ovat**
- při spojení dvou slov se může vedlejší přízvuk vyskytovat i na sudých slabikách
- (**mo**-rav-sko-**slez**-ský, **čer**-ve-no-**bí**-lý)

Samostatná práce:

- PS str. 13 cv. 1 a) – přepiš slova do sešitu DÚ, rozděl slova na slabiky, vyznač hlavní přízvuk oranžově, vedlejší modře
- př.: život – **ži**-vot
- (Připomenutí – slabika je tvořena samohláskou, dvojháskou nebo souhláskou R, L.)

pokračování na další straně →

Zápis 10. 11.

• Předložky a přízvuk

1) **jednoslabičné** – od, pod, u, nad, o, za....

- mají hlavní přízvuk
- předložku čteme se slovem dohromady
- př.: na hlavě [na hlavě], pod stolem [pod stolem]

2) **neslabičné** – s, v, z, k...

- při výslovnosti tvoří slabiku dohromady se slovem
- př.: s penězi [s penězi], k potoku [k potoku]

3) **víceslabičné** – kolem, mezi, mimo...

- mají hlavní přízvuk na své první slabice, následné slovo má na první slabice také hlavní přízvuk
- kolem domu, mezi lokomotivami

Samostatná práce

- PS str. 13 cv. 2 – podtrhni hlavní přízvuk
- Ps str. 11 cv. 6a)